

Henrik Berggren i DN 090801: "Barack tar ner skylten. USA har nu stängt ner sin elektroniska skylt utanför amerikanska ambassaden i Havanna. ... Raul, inte Fidel har ställt ut vakter med uppgift att hindra kubanska medborgare från att läsa de amerikanska budskapen."

Hur många vakter skulle behövas för att hindra någon från att läsa "budskapen" högt uppe på USAs f.d. ambassad, numera intressekontor? Det är uppenbart att Henrik Berggren inte har en aning om någonting, t ex att USA har brutit de diplomatiska förbindelser som är nödvändiga för att ha ambassad. Och hade han brytt sig om att kolla källan hade han insett det absurda i tanken att placera ut vakter. Men skriver man rätt får man ha hur fel som helst, i DN.

NÅGRA FUNDERINGAR

Om Kuba och dasspapper

Zoltan Tiroler

Svenska medier har uppmärksammat vad som kan tyckas vara av försumbar betydelse i ett världsperspektiv. Medan exempelvis rapporteringen från militärkuppens Honduras är minst sagt sparsam har en hel del spaltutrymme ägnats åt att kubanska media uppgett att det kan uppkomma brist på toalettpapper.

Det är ingen skitfråga, men man behöver inte vara konspiratoriskt lagd för att anta att om det hade rört sig om något annat land hade nyheten passerat obemärkt. Svenska Dagbladet (Håkan Forsberg 14/8) tar dasspappret som utgångspunkt för hur dåligt det går för Raul Castros Kuba. Den världsekonomiska krisen gör att den förväntade tillväxten i ekonomin i år stannar på 2 %. I huvudsak beror detta på förra årets tre förödande orkaner, raset i priset på nickel och tillbakagången i turistindustrin. Samt den, trots Obama, fortsatta USA-blockaden som varje år kostar Kuba åtskilliga miljarder. Nu kanske 2 % tillväxt inte är så illa när man betänker att många länders ekonomier går back. Som ytterligare exempel på Kubas elände tar SvD också upp elransoneringen. Det är sant att Kuba sparar energi genom att reglera tillgången och låta arbetsplatser stänga av luftkonditioneringen ett antal timmar om dagen. Men hur många rapporter har vi fått om folkliga upplopp som skakat Dominikanska Republiken pga de ständiga

elavbrotten? Nu drabbar dessa avbrott aldrig Sveriges Radios Lars Palmgren & Co eftersom alla lyxhotell och rikemanshus har egna generatorer.

Enligt SvD, DN och den outröttlige Palmgren står Kuba på ruinens brant. Palmgren innehar ett oslagbart rekord i felanalyser där han med osviklig precision alltid hamnar i extremhögerns penningstinna armar. Deras beskrivningar skorrar falskt. Jag bläddrar i gamla rapporter från 90-talet. Oavsett om det är DN, SvD, tidskriften Vi eller SIDA's "Omvärlden", alla beskriver de ett bottenlöst elände och Kubas snara sammanbrott. 15 år senare hör vi det igen. Och ändå är Kuba kvar; enligt FN och Världsbanken med den längsta medellivslängden, den lägsta barnadödligheten, den högsta utbildningsnivån i Tredje världen. Nyligen konstaterade UNICEF att Kuba är det enda land i Latinamerika där undernäring inte förekommer. Men om detta "nada" från Palmgren & Co.

En eventuell kubansk journalist i Sverige skulle med Palmgren & Cos yrkesetik skriva om samhällets totala sammanbrott, där staten säljer ut skola, vård, apotek, järnvägar och post. Dessutom får Sverige i år negativ tillväxt i ekonomin, i motsats till Kuba.

Dasspapper i all ära. För svenska journalister i Santiagos överklasskvarter eller på Södermalm är det en livsnödvändighet. För den miljard människor som går och lägger sig hungriga varje kväll är inte bristen på toapapper det största problemet. Om jag inte haft toapapper men haft SvD så vet jag vad jag skulle använt blaskan till. Nu är det lyckligtvis tvärtom.

Journalisterna är väldresserade och vet vad som förväntas av dem. Samtidigt verkar Kuba vara som humlan. Den borde inte kunna flyga men vet inte om det och flyger ändå. Det socialistiska Kuba borde (enligt "expertisen") ha rasat ihop för länge sedan. Men kubanerna bryr sig inte och utvecklar sitt land vidare.